

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XIV. évfolyam, 6. szám

Ára: 1 lej

2013. JÚNIUS

Csukás István

Tanévzáró

Félre írka, sutba táska,
vidám szemünk ne is lássa,
vigyük gyorsan a padlásra,
őszig legyen ott lakása.

Elő sárkány, elő labda
szállj az égnél magasabbra.
Gyere, állj be a csapatba,
estig ne is hagyjuk abba.

Vár a víz és vár a partja,
vár a nyári rét, a tarka,
szívünk dobog, bőrünk barna,
ki erre fut, ki meg arra.

Félre írka, sutba táska,
vidám szemünk ne is lássa,
vigyük gyorsan a padlásra,
őszig legyen ott lakása.

"Te Péter vagy, azaz kőszikla..."

Június hónap folyamán az egyház a vasárnapokon kívül egyetlen egy főünnepet ül, a Szent Péter és Szent Pál apostolok főünnepét (június 29.). Mivel az egyházi év folyamán az apostolok közül csak az Ők ünnepüket üljük meg főünnepként, úgy gondolom, hogy egy pár sor erejéig méltó, hogy mi is megemlékezzünk róluk. Szent Pétert és Pált apostol fejedelmeknek hívjuk, mert az apostoli közösség oszlopos tagjai. Ezt életük és az Úr Jézusért vállalt áldozatuk koronázta meg. A Krisztus u. 60-as években életüket áldozták azért, amit hittek és tanítottak, azért, amire egész életüket föltették.

Pétert az isteni mester, Jézus Krisztus a halászhálótól szólította el, és tette meg a világ első emberévé, a Föld első méltóságává, amikor azt mondta neki: "Te Péter vagy, azaz kőszikla, és én erre a kősziklára építem egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta."

Pétert nem a saját képességei, érdemei teszik olyan erőssé, hogy kiérdemelje a szikla elnevezést. Tudjuk, hogy gyorsan lelkesedő, de ingatag személyiség volt, aki még megtagadni is képes volt Mesterét. Egyedül Jézus a szikla, az emberré lett Isten, s csakis Őrá építve, beléje kapaszkodva talál az ember igazi biztonságát.

got, mutathat fel valódi szilárdságot. Minél inkább megérlelődik valakiben a Krisztusba vetett hit, annál inkább képes legyőzni benne a bizonytalanságot, a félelmeket. Annál inkább tud másokba is erőt önteni, másokat is vezetni, felkarolni. Péter hisz Jézusban mint Messiásban. Ő nemcsak egy prófétának tartja, egy emberi közvetítőnek, mint mások, hanem az élő Isten Fiának vallja. Ez a hit, amelyet először ő vallott meg, teszi Pétert világítótoronyra, szilárd igazodási ponttá minden kor minden embere számára. A világítótorony nem maga a cél, hanem a célhoz vezető eszköz. A cél, az igazi biztonság maga a part, a túlsó part, ahol végül kiköthet mindegyikünk élete.

Pál túllát a mindennapi élet viszontagságai, szenvedései, küzdelmei keltette hullámokon, bizonytalanságokon. Túllát a földi élet elmúlásán, a halálon is. A hit szemével meglátja a túlsó partot, a biztos kikötőt, az örök, boldog életet, ahol Krisztus várja. Tudja azt is, hogy jó irányban halad, s ezen nem változtat a tenger háborgása és hullámozása, a földi élet nyomorúsága és szenvedése.

Az emberek többsége félelmetes bizonytalanságot él meg a mindennapokban, amikor tapasztalja a földi javak mulandóságát, az anyagvilág esendőségét, sőt saját testi életének, egészségének ingatagságát. Ha nem az örök élet szikláját célozzuk meg, hanem csak a földi lét homokját, akkor ne csodálkozzunk, hogy könnyen kifújja a talajt a talpunk alól mindenféle szellő! A szikla szilárdsága, a világítótorony biztonsága nem csak Péter és Pál sajátja. Minden ember átélheti azt a békét, nyugalmat, amit a főapostolok az üldözés és a vértanúság viszontagságai között sem veszítettek el. Ehhez azonban az a hit kell, amiről ők tanúságot tettek, s amelyet átvett és őriz Krisztus egyháza mind a mai napig. Tartsunk ki Péter sziklája mellett, ne fordítsuk el tekintetünket a világítótorony villódzó fényéről, s akkor nemcsak saját magunk tapasztaljuk meg a hitből merített erőt és nyugalmat, hanem másokat is gazdagítani, erősíteni tudunk általa! Az ünnepi evangélium kapcsán Jézus nekünk is felteszi a kérdést: "Ti kinek tartotok engem?"

Azt nem elég elmondanunk, hogy Szent Péter, Szent Pál, a szentek vagy a pápa kinek tartja Krisztust. Szükség van mindannyiunk személyes válaszára, amelyet csak mi magunk adhatunk meg.

Tódor Lóránd

Jegyzőkönyvi kivonat

a helyi tanács 2013. május 30-án tartott gyűléséről

A gyűlésen jelen van a 13 testületi tag.

A gyűlést vezető elnök, György Bernát-Zsolt ismerteti a napirendipont-tervezetet az alábbiak szerint:

- 1.) A 2012-es évi költségvetés végrehajtásának jóváhagyása,
- 2.) A 2013 első negyedévi költségvetés végrehajtásának jóváhagyása,
- 3.) Alapeszközök: személyautó, homlokrakodó leírásának jóváhagyása,
- 4.) Előterjesztés a helyi önkéntes tűzoltó alakulat besorolásának megváltoztatására vonatkozóan,
- 5.) Előterjesztés a 2013-as évi pünkösdi búcsú rendezvényei pénzelésére vonatkozóan,
- 6.) A helyi tanácsnak Hargita megye tanácsával való együttműködés és az intézményesített személyek ellátásához való hozzájárulás jóváhagyása,
- 7.) A község közvagyon listájában szereplő községi utak méretének pontosításának jóváhagyása,
- 8.) "A mezőgazdasági nyilvántartók elektronikus kivitelezése" nevű pályázatban való részvétel jóváhagyása, Hargita megye tanácsával közösen,
- 9.) Kérések és más problémák megvitatása és jóváhagyása.

A gyűlést vezető elnök a napirendipont-tervezetet szavazat alá bocsátotta, és a jelen levő testületi tagok elfogadták.

Az első napirendi pont keretén belül a könyvelő ismertette az előterjesztést és határozatjavaslatot a 2012. évi költségvetés végrehajtására vonatkozóan.

A napirendi pont részletes ismertetése után a jelen levő testületi tagok 13 igen szavazattal jóváhagyták a határozatjavaslatot a 2012. évi költségvetés végrehajtására vonatkozóan.

A következő napirendi pont keretén belül megvitatódott a 2013 első negyedévi költségvetés végrehajtására vonatkozó határozatjavaslat, amelyet 13 igen szavazattal megszavaztak.

A harmadik napirendi pont keretén belül a polgármester részletesen ismerteti az alapeszközök (személyautó, homlokrakodó) leírására és selejtezésére vonatkozó előterjesztést, amely magában foglalja az értékesítés módját.

A testület 13 igen szavazattal jóváhagyta a fenti határozatjavaslatot.

A negyedik napirendi pont keretén belül az alpolgármester ismertette az előterjesztést a helyi önkéntes tűzoltó alakulat besorolásának módosítására vonatkozóan, valamint az alakulat rendszabályzatát is, közölte, hogy az önkéntes alakulat tagjaival szerződést kell kötni, a keretszerződést is a helyi tanácsnak kell jóváhagynia. A fentiek megvitatása után 12 igen és 1 tartózkodó szavazattal jóváhagyták a határozatjavaslatot.

Az ötödik napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést a 2013-as évi pünkösdi búcsú rendezvényei pénzelésére vonatkozóan.

Az előterjesztés és határozatjavaslat ismertetése és megvitatása után a testület 13 igen szavazattal jóváhagyta, elfogadta a határozatjavaslatot.

A következő napirendi pont keretén belül ismertette volt a helyi tanácsnak Hargita megye tanácsával való együttműködés és az intézményesített személyek ellátásához való hozzájárulás jóváhagyására vonatkozó előterjesztés, amelyből kitűnik, hogy hány személy van intézményben, és mennyi a helyi tanács hozzájárulása. Intézményben levő felnőtt személy után 180 lej/hónap/személy, gyermek után 130 lej/gyermek/hónap a helyi tanács hozzájárulása.

Az előterjesztés megvitatása után 13 igen szavazattal jóváhagyták a határozatjavaslatot.

A hetedik napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést a község közvagyon listáján szereplő községi utak méretének pontosításának jóváhagyására vonatkozóan. Az előterjesztés részletes, valamint a pontos adatok ismertetése után a testület 13 igen szavazattal jóváhagyta a határozatjavaslatot.

A következő napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette "A mezőgazdasági nyilvántartók elektronikus kivitelezése" nevű pályázatban való részvétel jóváhagyását, Hargita megye tanácsával közösen vonatkozó előterjesztést.

A részletes ismertetés és megvitatás után a testület 13 igen szavazattal elfogadta a határozatjavaslatot.

A különfélék keretén belül megvitatódtak az alábbi problémák és kérések:

- Több kérés volt, amelyben a szemétszállítási díj fizetése alóli mentesítést kérnek.

A kérések megvitatása után a testület döntése az, hogy törvényes előírások, valamint a helyi tanács határozata értelmében nem lehet mentesíteni a fent említett díj fizetése alól.

- Ladó Imre kérése, amelyben adócsökkentést kér a forgalomba be nem jegyezhető járműve után. A járműre vonatkozó igazoló akta nélkül a törvényes előírások szerint nem lehet csökkenteni a jármű utáni adót.

- Fazakas Ferencz, Lövéte 937 szám alatti lakos kérése és javaslata a leégett kovácsműhely helyett a Vársádkertben való felépítésére vonatkozik, megvitatódott, és az a döntés született, hogy a községnek nincs lehetősége máshol ajánlani helyet az építésre, és ennyivel tudná segíteni a károsult személyeket, figyelembe véve az állattartó gazdák érdekeit is.

- László Margit kérésének részletes ismertetése után a testület javaslata, hogy megoldást kell keresni a probléma megoldására.

- A szentegyházi Egészségügyi Központ kérésével

folytatás a 2. oldalról

kapcsolatosan, amelyben anyagi vagy pénzbeli segítséget kér az épületek javítására, az a döntés született, hogy a központ tegyen le egy költségvetés-tervezetet az elvégzendő munkálatokra vonatkozóan, valamint egyeztetni kell a szomszédos településekkel, és ezután közös döntést lehet hozni.

- A polgármester ismertette az alábbiakat:

A DC-29 (Lövete-Kalibáskő) községi útnál a hidak, sáncok, támfalak építése folyamatban van, július folyamán az utolsó aszfaltozás is el lesz végezve.

A kirulysarki rehabilitációs központnál a tetőzet be van fejezve, a többi munkálatok folyamatban vannak.

A hidak építése (nádaszéki és újnegyedi) hamarosan befejeződik.

Kövespataknál a támfal és a patakmeder javítása folytatódik.

A kirulyi tábornál a megkezdett munkálatok folytatódnak.

Villanyhálózat bővítésre a megyei tanács a "A nem villamosított vagy részlegesen villamosított helységek villanyenergiával való ellátása Hargita megyében" nevű program keretén belül községünknek 450.000 lejt tervezett be, amelyből a 2013. évre 200.000 lejt hagyott jóvá a Sóllyomkőháta rész villamosítására.

- A testületi tagok javaslatai és kérdései:

Ebben az évben folytatódik-e az utcák kövezése és javítása? Javaslattal hangzott el, hogy minél előbb súlykorlátozó jelzőtáblákat kellene elhelyezni.

A DC-26 (mocsármezei út) községi út javítása mikor folytatódik?

A temetőnél áramforrás biztosítása terén van-e előrelépés?

Válasz: még nincs.

A szentegyházi tűzoltó alakulattal van-e szerződés kötve, mert a kirulyi tüzeset alkalmával nem szálltak ki a helyszínre.

Válasz: szerződés van, de a szerződés mellett levő kiegészítő irat (act adițional) szerint Kirulyt és Szelterszt nem látják el.

A sportegyesület javaslata, hogy meg kellene oldani a műgyeppálya létrehozását.

Több téma nem lévén a gyűlést vezető elnök a gyűlést bezárja.

Lövete, 2013. május 30.

Gyűlést vezető elnök,
György Bernát-Zsolt

Jegyző,
Miklós Ida

Pályázati felhívás

Lövete község Polgármesteri Hivatala pályázatot hirdet a 2013-as évre kulturális, sport, illetve szociális programok, projektek és rendezvények támogatására.

A pályázat célja:

- egyesületek, alapítványok és nem kormányzati, nem profitorientált szervezetek programjainak, projektjeinek és rendezvényeinek támogatása.

A projekt támogatása:

Lövete község Polgármesteri Hivatala maximum 50%-át támogatja a program összköltségvetésének.

A pályázók köre:

- lövétei székhellyel rendelkező és Lövétén működő egyesületek, alapítványok, nem kormányzati, illetve nem profitorientált szervezetek.

A 2013. évre előirányzott keretösszeg: 20.000 lej.

A pályázat megvalósítása: 2013. július 1. - 2013. december 31.

(A pályázat elszámolása: a program lefutása után 30 nap).

A pályázatok leadási határideje: 2013. július 12.

Pályázati feltételek:

1. A pályázatnak tartalmaznia kell a pályázati űrlapot és a mellékletben feltüntetett szükséges okiratokat (egy-egy példányban).

2. Az űrlapokat számítógéppel, illetve kézzel kitöltve kell benyújtani.

3. A pályázat benyújtásakor a pályázónak bizonyítania kell, hogy rendelkezik a Lövete község Polgármesteri Hivatalától igényelt támogatás 10%-ával (ön-rész).

A program többi költségeit más forrásokból lehet fedezni.

A pályázat érvénytelen, ha:

1. nem érkezett be a felhívásban meghirdetett határidőig;

2. hiányos, vagy a megadott határidőn belül nem történik meg a hiánypótlás;

3. a pályázat nem a felhívásban közzétett célra volt benyújtva;

4. a pályázó szervezet a pályázatot nem a pályázati űrlapon és nem a kért mellékletek csatolásával nyújtotta be;

5. a pályázati űrlapon és az előírt mellékleteken nem szerepel a pályázó törvényes képviselőjének aláírása és pecsétje;

6. bankszámlájukat zárolták;

További információk: Lövete község Polgármesteri Hivatala (Török József).

A pályázatra való jelentkezés egyben a kiírásban szereplő feltételek elfogadását is jelenti.

A pályázat benyújtható:

Lezárt borítékban Lövete község Polgármesteri Hivatalának iktatójában. Kérjük, a borítékra írják rá a pályázó szervezet hivatalos nevét, a projekt címét.

A kitöltött űrlapot elektronikus formában kérjük elküldeni a loveteph@lovete.ro címre.

Polgármesteri Hivatal

"Amerre a lövétei rezesbanda mozsikál"

Többször elolvasom, és mindig jó érzés tölt el, amikor a IV. Oklándi Fúvóstalálkozó emléklapján lévő idézetre pillantok, amely így hangzik:

"Csodálatos, hogy egy nótáról mi minden jut eszébe egy magyarnak. De még csodálatosabb, hogy egy nótáról minden magyarnak ugyanaz jut eszébe." (Kosztolányi)

Úgy érzem, én tudnám folytatni az idézetet azzal, hogy örültünk a meghívásnak, és szívesen vettünk részt a fúvóstalálkozón, hiszen egy jó szomszédba mentünk fújni, ahol ez a kis közösség szívvel-lélekkel úgy fogad mindenkit, mint visszatérő jó barátokat, akik a zene hangjai mellett fontosnak tartják ápolni a jó szomszédsgot. És ez így is van, hiszen egy székelly falu életében sokszor egy jó szomszéd többet jelent, mint egy távolban élő családtag, éppen ezért jó, ha érdeklődünk és tudunk egymásról néhány kilométeres körzetben.

A fúvóstalálkozó, ahol nyolc fúvószenekar vett részt, nekünk még egy különösen jó érzést tartogatott, hiszen ezen a napon öltöttük magunkra először a vadonatúj fúvós öltözetet, a székellyinghez hasonló inget, a nadrágot és a vitézkötéses lájbit. Bevalljuk, mi magunk is gyönyörködtünk, amikor gyűltünk az autóbushoz, hiszen addig csak vállfán láttuk az öltözetet, és kíváncsiak voltunk, kinek-kinek hogyan fog állni a szép ruha. Aztán amikor megérkeztünk Oklándra, jól esett, hogy minden zenekar tett egy pozitív megjegyzést, hogy nagyon szép és fiatalos az öltözetünk. Ezen a napon talán a hangszerek is szebben szóltak.

Fotó: György Noémi

Reméljük, fiataljaink méltó viselői lesznek ennek a szép ruhának, és tisztelettel, becsülettel fognak helytállni a zenekarban, hiszen a rezesbandának is szép hagyománya van Lovétén, amelyről 110 éve (1904-től) tudomásunk van, és a jelenlegi zenekar is jövőben 10 éves múltat tekint vissza (2004).

Ezúton szeretnénk megköszönni a lövétei Polgármesteri Hivatalnak a szép öltözetet és a támogatást a hangszerek időnkénti javításáért, és ígérjük, a rezes-

banda is Lovéte jó híret harsogja tovább, hiszen június 29-30-án Magyarországra, Maglódra utazik a "tesztület", ahogyan a néhai Köllő Feri bácsi hívta a zenekart.

Lázár Béla

Naplekvár

Végre tavasz van! Cseppen a nap,
jó meleg íze a fákra tapad.
Zöld ágak végén a rügyek kelnek,
mindegyik arcán langy permet.

Hallom a dallamot: ének szól,
tapsikol erre a kék hegysor.
Megnyújtóznak a kis levelek,
nem tudom, én itt mit tehetek?

Csordul a fény és földre csepeg,
kárba ne menjen, mit tehetek?
Öt lábast ide és egy párt,
hát főzzünk most édes naplekvárt!

Péter Éva Erika

Gyermeknap Gálaműsor-Lovétei zenés-tánc stúdió

Több mint 100 gyerek szereplésével, György Renáta irányításával és vidám, mozgalmas műsorral zajlott le a lövétei zenés-tánc stúdió II. Gálaműsora. Gyermeknap alkalmából ők lesznek azok, akik ajándékoznak nekünk, felnőtteknek egy kis műsort. Izgalommal és sok-sok próbával a hátuk mögött készültek, bizonyítva, hogy még mindig él bennük a mozgás, a tánc iránti "szerelem". De nemcsak a tánc, a mozgás öröme vonzza őket, hanem hogy kipróbálhatják magukat a színpadon, a tánc mellett énekesi, vagy amint láthattuk, akár színészi képességeiket is próbára teheték, nem kevés sikert aratva ezzel a nézők sorában. Mi vonzza még őket? Főként, hogy olyan zenékre táncolhatnak, amelyeket ők nagyon szeretnek hallgatni, a mai kor zenéi. Voltak táncok, illetve zenék, amelyeket ők maguk választottak ki, és kérték Renátát, hogy tanítson nekik arra a dalra mozdulatokat, táncot. A 23 műsorszám során láthattunk olyan táncokat is, amelyeket továbbgyakorolva vagy éppen nagyobb létszámú csapattal adtak ismét elő nekünk. Végezetül elmondhatjuk, hogy egy sikeres előadás részesei lehettünk, kellemesen telt az a röpke másfél óra. Természetesen a felnőttek sem maradtak adósok a meglepetésben, a Lovétei Közbirtokosság minden szereplő gyereknek egy-egy csokoládéval kedveskedett, az anyukák meg finomabbnál finomabb sütittek lepték meg a gyerekeket, ezúton is köszönet nekik.

Egyed Tünde

Ennek is vége

Utoljára szólalt meg a csengő június 21-én ebben a tanévben. Kicsik, nagyok ünneplőben búcsúztattuk egymást, na meg azt a két nyolcadik osztályt, akik itt hagynak bennünket. Minden évben megsíratom azokat, akik elhagyják a lövétei iskolát: egy falusi gyerek számára ez az igazi ballagás, amikor nemsokára meg kell állniuk a helyüket anya-apa háttér nélkül. Köszöntők, szép szavak, tanácsok áradnak feléjük, nevelőiktől ilyenkor zsebelik be az utolsó szó jogán adott útravalót. Nekünk, akik az n+1-dik évet zártuk az iskolában, már megszokottá kellett volna válnia egy-egy ilyen eseménynek. Ennek ellenére nem lehet libabőrözés nélkül elengedni a nagyokat és három hónapra búcsút inteni a kicsinyeinknek. Túl szubjektív a munkánk ahhoz, hogy egy sima statisztika le tudjon zárni bennünk egy-egy tanévet.

Általában két okot mondanak, amiért érdemes tanárnak lenni: július, augusztus, vagy folytathatnám azazal, hogy a pályaválasztás két irányban dőlhet el egy jól ismert anekdota szerint: télen pásztor, nyáron tanár. Bizony kecsesítő. De mi van akkor, ha az ember fia-lánya nyáron pásztor, télen meg tanár ... pedig ez közelebb áll egy-egy valós élethez. Jobb esetben az utóbbi.

Azt szoktam mondani, hogy a tanítóknak (értsd összes pedagógus!) ilyenkor van szilveszter. Pezsgőbontás és durrogatás nélkül, de esztendőt zárunk. Számadásra készítek bennünket: mi az, amit kitűztünk célul szeptemberben, mi az, ami ebből a siker mérlegébe került, mi az, amit átcipelünk a jövőre, mi az, amit sutba dobhatunk. Ezt hívják "magyarul" statisztikának. Nekem személyesen ez az, ami a szakmán belül tehernek számít. Mert ennek a számadásnak egyik fő pillére a tanítványaink értékelése. Ilyenkor kell kimondani hangosan, amit te is tudsz, a gyerek is érzi, de hangosan kimondva valósággá válik: jól teljesített-e ebben az évben, elmaradt-e az elvárásokhoz képest, vagy ne adj' isten a saját maga állított lécet sem ugrotta meg. Ez utóbbi okoz több fejtörést és izzadságot a tanítóknak.

Az idei tanév októberének vége felé arra eszméltem, hogy olyan jól telnek a napjaink az iskolában, nincs panasz, nincs stressz, nincs semmi pánikra okot adó esemény, amikor rájöttem, hogy ez a "heppi" érzés azért uralkodott el rajtam, rajtunk, mert azidáig a jól bevált értékelési módokat elkerültük: se feleltetés, se dolgozat, se felmérő. Csak úgy szép csendesen tanulunk, hol húzva, hol csak eregelve.

Ám fel kellett ébrednünk rózsaszín álmunkból. Őszintén remélem, hogy a maradék nyolc hónap sem egészen gyászos hangulatban telt el, de előkerült néha a napló meg az ellenőrző, amibe került ilyen is, olyan is. Az "ilyenekkel" nem is lenne baj, de mi van akkor, ha sok az "olyan". Őszintén, mindmáig fejtörést és szívfájdalmat okoz, hogy miként tálalható a gyerek-

nek humánus módon az, hogy bizony-bizony nem áll a helyzet magaslatán. Ki lehet-e ezt anélkül mondani, hogy ne a tanító legyen a mumus. Pedig valakinek el kell vinni a balhét: van az a gyerek, akinek látszólag mindegy, a másik kicsit pityereg (ezért otthon megölnék, mondja), a harmadik gyerek elviseli, mert tisztában van saját magával, de a szülő elvárásai magasan meghaladják a végeredményt (de nem biztos, hogy sokat tett is érte!).

Az arany középutat én sem tudnám megcélozni, ám gyakorló szülőként és pedagógusként azt mondanám, hogy ahhoz, hogy reálisan lássuk gyerekünk iskolai szereplését, kérjük el az ellenőrzőjét gyakrabban, mint egy-egy félév vége, nézzünk bele néha a füzetéibe, amelynek tartalma (és néha külalakja) tükröz annak, ami fejben is megvan, beszéljünk a tanítóval, tanárral, a szülői közösséggel és nem utolsósorban a gyerekekkel. És ez az utóbbi lehet a kulcsszó.

Lehet, hogy valaki most azt mondja magában: velünk sem törődtek állandóan, mégis felnőttünk, épkezláb ember lett belőlünk. Sokáig ezt vallottam, de be kell látnom, hogy manapság az élet maga nem olyan egyszerű és egyértelmű, mint régen volt. Semmi sem állandó, nem előre megjósolható, nincs a világunknak olyan területe, amely ne lenne állandó mozgásban. Ebben a nem mindig emberi mindennapokban egy állandó pontnak lennie kell: a család, a szülők. Akik örülnek a gyerek sikerének, biztatják, ha kudarcot vall, és ami talán a legnehezebb: büszke lenni akkor is rá, támogatni akkor, ha a siker elfordul tőle, ha életvitele nem mindig passzol a megálmodottakkal, ha más utat választ, mint amit kijelöltek neki. Ehhez kívánok minden szülőnek sok sikert, türelmet!

Szeresd a gyermeket, öleld szívedre őt,
Ringasd el lágyan a szegény kis szenvedőt,
Lehunyt pilláinak töröld le könnyeit:
S míg te a gyermekek könnyét törölgeted,
Egy láthatatlan kéz a csillagok felett
Letörli vétkeid! (Móra Ferenc)

Jó pihenést gyerekek, tanítók!

Mag Ottilia

Ballagás

2013. június 21-én zárta a lövétei Székely Mózes Általános Iskola a 2012/2013-as tanévet. 361 diák számára (ebből 78 óvodás) érkezett el a várva várt pillanat, hogy nagyvakációra mehessen. Hagyományainkhoz híven az évzáró szentmisével kezdődött, majd az iskola főépülete előtt folytatódott a tanév kiértékelése és az ügyes tanulók díjazása.

Mint minden évben, a tanévzáró ünnepségnek a csúcspontja a nyolcadikosok búcsúztatója volt, hiszen számukra bezárult véglegesen a lövétei iskola

folytatás a 6. oldalon

folytatás az 5. oldalról

kapuja, ugyanakkor kinyílt egy új világ felé vezető út. Számukra az iskola közel 11 évig biztosította a második otthont, hiszen a család mellett a legjelentősebb közösség- és egyéniségformáló helyként szolgált.

A 31 végzős diák számára sok szerencsét és boldogulást kívánunk az életben, reméljük, hogy megtalálják számításait, és sosem felejtik el a régi iskolájukat, tanítóikat, tanárjaikat.

A végzősök névsora a következő:

András Edit	Lázár Szidónia
András Előd	Lázár Zoltán
András Gábor-Róbert	Majlát Enikő
András Roland	Márton Hunor
András Tamara	Márton Roland
Demeter Kriszta-Edina	Mihály Zsolt
Demeter Sarolta	Orbán Andrea
Egyed Imre	Pál Sándor
Egyed Norbert	Péter András
Fazakas Ákos	Péter Szabolcs-Attila
Ferencz Dénes	Sata Szilvia
Forgács Emőke	Siklódi Károly-Norbert
György László-Tamás	Szász Bernadett
Kolozsi Réka	Szász Rajmond
Lázár Hunor	Szikszai Csilla-Mária
Lázár Szabolcs	

Demeter Csanád

A búcsúzó nyolcadikosok nevében szeretettel üdvözlöm a ballagási ünnepélyünkön megjelent szüleinket, rokonainkat, barátainkat, ismerőseinket, tisztelt tanárainkat, valamint diáktársainkat! Eljött hát a felszabadult öröm, az elköszönés ideje. A ballagás egyben a visszatekintés alkalma is.

Mintha tegnap lett volna, amikor megszeppenve, de teli kíváncsisággal léptük át ennek az iskolaépületnek a kapuit. Szeretettel gondolunk óvónőinkre, akik szerető gondoskodással vigyáztak ránk, erősítették bennünk a tudásvágyat a mesék csodálatos világával. Az első nevelők voltak a mi életünkben, akik tapasztalták, hogy igen sokfélék vagyunk. Vannak közöttünk vidámak, érzékenyek, könnyen barátkozók, zárkózottak, lelkesek, kényelmesek, hallgatók, álmodozók, szorgalmasak. Így hát nem volt könnyű a tanítóinknak az első osztályban, hogy ezt a sokszínű társaságot összekovacsolják. Most hát elbúcsúzunk tőlük, akik rengeteg türelemmel és kedvességgel vezettek be bennünket a betűk és számok világába, megtanulhattuk tőlük, hogyan nézzük önkritikusan a világot, s próbáljuk meg először a jót keresni és megtalálni, nemcsak magunkban, de társainkban is. Reméljük, hogy csínytevéseink ellenére is szeretettel őriznek meg bennünket szívükben.

Szeretnék köszönetet mondani magam és társaim nevében osztályfőnökeinknek, hogy problémáinkra, bajainkra próbáltak mindig választ találni. Köszönjük, hogy figyelemmel kísérték életünk eddigi alakulását, szerető gondoskodással vettek körül minket. Úgy gondolom, hogy mindannyiunknak van valami megőrizendő, értékes emléke az elmúlt nyolc esztendőből. Kaptunk sok útravalót is, és ez a jövőben erőt ad nekünk. Hiszen ők biztosan tudták, és tudják, hogy minden szájrándítás és tiszteletlenség idővel megváltozik, és a sok szép, amiről beszéltek nekünk, egyszer a tulajdonságaink közé fog tartozni. Arra kérem őket, hogy maradjanak meg emlékezetükben a szép órák, a közös kirándulások, és ne a diáként elkövetett csínytevéseinkre emlékezzenek!

Kedves Iskolatársaink! Most hozzátok szólok. Való igaz, hogy kevés diák szereti a tankönyveket bújni. En mégis azt mondom, hogy tanuljatok, és tiszteljétek azokat, akik ebben a segítségetekre vannak!

Szinte hihetetlen, hogy ma szólt utoljára a csengőszó nekünk. Hogy az új tanévet már egy másik épületben más gyerekek közt, az ismeretlenben kezdjük. Eddig talán bele sem gondoltunk, hogy ez mit jelent. Emlék lesz egy-egy helyes fiú/lány valamelyik osztályból, aki egy pillanatra összezavarta az egész világot, és oly könnyen feledtette kötelességünket, a tanulást.

Búcsúzunk iskolatársainktól, elsősorban tőletek, hetedikesek. Ti most, amikor átveszitek iskolánk zászlóját, bizonyára arra gondoltok, hogy végre milyen jó, hiszen ti lesztek a nagyok. A nagyok, akikre mindenki felnéz, és higgyétek el, gyorsan elrepül.

folytatás a 7. oldalon

DIÁKOLDAL

folytatás a 6. oldalról

Reméljük, jó példa voltunk számotokra, és az együtt töltött élményeket nem felejtitek el. Utoljára, de nem utolsósorban szüleinkhez szólok: hogy nekik mennyi mindenért tartozunk köszönettel, azt felsorolni lehetetlen. Igyekszünk szorgalmunkkal és a becsületes életünkkel meghálálni mindazt, amit értünk tettek és tesznek ezután is.

Hemingway szavaival búcsúzom:

"Bár útjaink százfélé válnak,
szívünk mégis egy célért dobog.
Búcsút intünk egy küzdelmes mának,
S építünk egy szebb holnapot."

A VIII-os végzős diákok

Őrzők a végeken

Ezidáig az "Őrzők a végeken" pályázatra a tanító néni segítségével három évben küldtem be mesét és verset, amit én írtam.

Most, III. osztályban sikerült elnyernie a versemnek a zsűri tetszését, és az I-IV-esek között IV. díjat kaptam. Több száz erdélyi és magyarországi gyermek alkotásaiból választották ki a 70 nyertes művet, amelyek egy kötetben megjelentek. A díjátadón kaptam egy ilyen könyvet, egy oklevelet és két másik szép könyvet is. Nagyon jól éreztem magam!

Jövőre is írok, hátha akkor is sikerül ilyen jó eredményt elérni!

A versem, amivel nyertem:

Jelige: KARÁCSONY
Kategória: I/B alsós vers

Október

Reccsen a tölgyfa,
zizzen a lombja.
Szálldos a szélvész
erdőket róva.

Libben a szellő,
lebben a felhő.
Vízcsepp a tóba'...
csobban a tócsa.

Liccs-loccs, liccs-loccs,
loccsan a lépted-
október már
közelben lépked.

Márton Fanni III. osztály

Kőhalmi kirándulás

Hétfőn reggel 7-kor indultunk a központból biciklivel, ami elég korán volt a vakációs hangulathoz képest. Indulásunk után nem sokkal, Karácsonyfalva után egyikünk megsebesült, így ő nem tudta velünk folytatni útját. Biciklihez mért általános tempóval körülbelül 4 óra alatt értünk le. Az útviszonyok Hargita megyében jók voltak, ám Brassó megyében nagyon rossz út volt, és ez is akadályozta a továbbhaladásunkat! Mikor leértünk Kőhalomba, mindenki tátott szájjal nézte, hogy a vár egy hatalmas dombon van, és hogy fogunk oda kijutni, de végül sikerült, mert a kifelé vezető út szerencsére le volt aszfaltozva, így nem okozott akkora gondot a kimenés. A vár kör alakban volt építve, úgyhogy nem lehetett eltévedni. Nagyon széles falai miatt annyira hűvös volt bent a várban, hogy élveztünk ott ülni, mert kint nagyon meleg volt. Nem ment minden zökkenőmentesen, mivel a várnézés után egy másik társunknak leereszkedett a biciklijének a kereke, és nem tudtuk eldönteni, hogy mi legyen. Aztán szerencsére minden jóra fordult, mert kicserélték a rossz kereket, és indulhattunk volna haza, de azt az információt kaptuk, hogy Brassóban akkora az eső és vihar, hogy az utak le vannak zárva. Nagyon készült felénk a vihar, de szerencsére nem lett belőle más, csak egy kis eső, és így elindulhattunk hazafelé. Amint átértünk Hargita megyébe, örömmel észleltük, hogy itt semmi nyoma az esőnek, így a patak partján tudtunk szalonnát és megymást sütni, ami a szabadban mindenkinek jólesett! A hazafele tartó úton már lassan jöttünk, mert mindenki el volt fáradva, és már azt hittük, soha fel nem érünk Almásra, ahol egy régi kedves tanító néninknél tartottunk egy kis pihenőt, és onnan mindenki a maga tempójában jött haza. Az út kicsit fárasztó volt, de megérte, hisz rengeteg új élményt és emléket szereztünk. Éppen ezért nagyon hálásak vagyunk a volt tanító néninknek, Mag Ottiliának, aki még mindig kitart velünk, és ilyen csodás programokat szervez nekünk, és persze Gerinek is, aki elkísért minket!!! (Reménykedünk, hogy még lesz folytatás.) András Noémi VI. A

Fotó: Demeter Gergely

Régi korok anekdotái

Brassó jön

Az almási asszony Brassóba utazott a leányához, aki ott szolgált. Először volt vonaton, s nagyon félt, hogy nehogy továbbvigye az.

Állandóan kérdezősködött:

-Messze van-e még Brassó? Hány állomás van még Brassóig?

-Van addig még elég - mondták az utasok, de senki sem világosította fel, hogy hány állomást jelent az "elég".

Egy darabig csendben ült az asszony, de egy kicsi idő elteltével újra elkezdett fészkelődni. Meglátta a kalauzt a folyosón, s utána szólt?

-Instálom szépen, ugye most már Brassó jön?

-Nem - válaszolta a kalauz -, Brassó nem jön, az mindig egy helyben áll, hanem mi megyünk oda. Egyet se izguljon néni, ott megáll a vonat, s nyugodtan le szállhat.

Régi arcok sárgult fényképeken

Mihály Anna és Lázár Anna, 1952. A képet beküldte Bence (Mihály) Anna.

Anyakönyvi hírek - 2013. május

Születések száma: 2

TÓKOS PÉTER, született 2013. április 9-én, Tókos Lehel és Tókos Iulia - Cristina, Lövéte 1042 szám alatt lakó szülők gyermeke,

ANDRÁS ANETT, született 2013. április 13-án, András Albert és András Emilia, Lövéte 70 szám alatt lakó szülők gyermeke.

Házasságkötések száma: -

Őszinte részvétünket fejezzük ki a májusban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

MÁRTON JÓZSEFNÉ, született FAZAKAS

JULIANNA, Lövéte 1119 szám, született 1932-ben,

ANDRÁS ISTVÁNNÉ, született KELEMEN

MARGIT, Lövéte 359 szám, született 1929-ben,

GOLICZA IMRÉNÉ, született EGYED ROZÁLIA,

Lövéte 186 szám, született 1925-ben,

MÁRTON JÁNOS, Lövéte 500 szám, született

1953-ban.

Közbirtokossági hirdetés

Lövéte Közbirtokossága jogi személyek jelentkezését várja a kirulyi Erdészház felépítésére.

Az ajánlatokat zárt borítékban lehet letenni a Közbirtokosság irodájában 2013. július 5. 12:00 óráig.

Az ajánlatok felnyitására 2013. július 5-én 13:00-kor kerül sor.

Az ajánlat mellé csatolni kell a következő aktákat:

- a cég bejegyzési bizonylata,
- igazolás a Pénzügytől, valamint a Polgármesteri Hivataltól, hogy nincs adóssága,
- nyilatkozat, hogy nincs csőd eljárás a céggel szemben,
- nyilatkozat a technikai és szakmai kapacitásról,
- hasonló referenciamunkák jegyzéke,
- részvételi garancia kifizetését igazoló akta.

A tenderfüzet a Közbirtokosság irodájában igényelhető, továbbá érdeklődni lehet a 0266-220 728, valamint a 0733023493-as telefonszámokon.

Vezetőség

LÖVETEI KIÁLTO

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVETEI KIÁLTO EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Török József, Demeter Albert

Korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Julianna, Pál Erzsébet, Tódor Lóránd

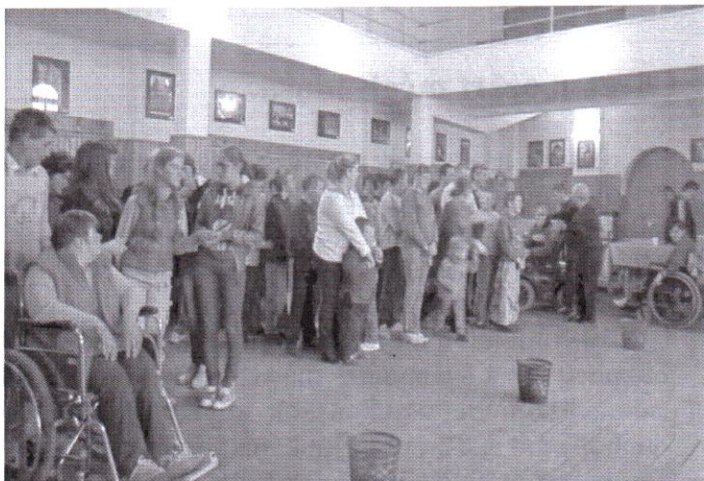
Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia Select Metleplast Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,

e-mail: loveteikialto@freemail.hu

Nyárváró Órangyal

Június 7-én, pénteken délután 4 órától ismét "Órangyal" gyűlhettünk össze, ami ezúttal Lövétén került megrendezésre. Az Órangyal program egy évek óta működő, leginkább sérült fiatalok számára létrehozott, kéthavonta megrendezett esemény, amely kapcsolódást biztosít úgy a sérültek, mint hozzátartozók számára egyaránt. Természetesen önkéntes fiatalok is részt vesznek/vehetnek ezeken a rendezvényeken, és mindenkit várunk szeretettel, akinek felkeltette érdeklődését!

Ezt a rendezvényt a Szentegyhászfaluban működő Szent Gellért Alapítvány hívta életre és rendezi meg, azóta is fáradhatatlanul. Bár az időjárás nem kedvezett, hogy piknikszerűen a szabadban - az eltervezettek szerint a tájház udvarán - töltsük ezt a délutánt, ez senki kedvét nem szegte, mert tudjuk, hogy ember tervez, Isten végez, és esővel áldott aznap. Így hát a kultúrház termében kezdődött el a nyárváró Órangyal különböző ügyességi játékokkal. Közben a tájház kemencéjében Fazakas Ágnes vezényletével a lövétei anyukák által készült a méltán híres és finom kókós lepény, amiből később mindenki kapott kóstolót. Már ez is elég ínycsiklandó finomság volt, de mivel egy kis "falatozás" jelleggel szervezték ezt a délutánt, következtek a pálcára felszúrt szalonnás kolbászok friss hagymával és mellé házi sült kenyér. Már a szemünk is jóllakhatott, hát még a szánk! Ezt a sok finomságot leöblítésképpen fogyaszthattunk üdítőt. Zene is szólt, igaz, hogy csak számítógépről, de ez a jó kedven nem változtatott. Újra egy lélekemelő délutánt tölthettünk el együtt mi, régi ismerősök. A záró momentum pedig a már megszokott himnuszunk, a Bojtorján Összetartozunk című számának eléneklése volt, amit körben állva, egymás kezét fogva szoktunk elénekelni. Nem tudok mást írni, minthogy ez mindig egy meghitt pillanat.

Írásom végéhez közeledve ragadnám meg az alkalmat arra, hogy megköszönjem minden kedves segítőnek, támogatónak, hogy adományaikkal és munkájukkal még szebbé tették együttlétünket, köszönjük minden résztvevő nevében!

Az itt kapott energiáktól feltöltődve, de kicsit bánatosan várjuk a nyarat, hiszen nyáron nincs Órangyal program. Legközelebb már csak októberben találkozunk ismét az Órangyal szüreti bálja kapcsán. De egy örömteli hírrel talán vigasztalódhatunk, ugyanis július 8.-11. között Órangyaltábor lesz Szelterszben, amire várják az érintetteket szeretettel. Így már kevésbé lehet borús a nyár!

György Emőke

Kirulyi búcsú

Fotó: Egyed József

Árvíz Kirulyban

Egy hirtelen jött felhőszakadás miatt hétfőn (június 24.) árvíz pusztított Lövete határában, Kirulyfördőn. A víz elöntötte több nyaraló udvarát, kerteket, utat rongált meg. A felhőszakadás után a nagyobb kár elhárítása érdekében a lövétei tűzoltók is azonnal a helyszínre érkeztek. Az árvíz okozta károk felmérése még folyamatban van.

Fotó: Török József

Eladó egy 35 áras kaszáló Kirulysarkán (a Vargáéké mellett). Érdeklődni a következő telefonszámon lehet: 0749884646.

Öregek kórusa

Az öregek kórusa, a férfikórus 11 éve, 2002-ben alakult meg, s nagy lelkesedéssel működik azóta is. De milyen énekeket énekelnek, mik a célok, egy kicsit ezt szeretném leírni.

Jó pár évig, pontosabban hét évig voltam irigy a férfikórusra, addig, amíg megalakult az asszonykórus, azért, amiért nekik volt ahol énekelni közösen, sok szép népdalt megtanulni, továbbadni, míg az asszonyoknak csak az egyházi kórus volt meg. A tájház és az öregek kórusa kortársak, hiszen a tájház avatóján énekelt először a férfikórus. Mostanában történt, hogy a népházban még folyt a sérülteknek a bulija, s a férfiaknak ki kellett jönniük próbálni a tájházba, mert itt volt hely. Mint jó háziasszony megkínáltam kókós lepénnyel, és utána próbáltak. Valahogy újra megtalálta egymást a férfikórus és a tájház, mondhatnám megfelelő környezetben énekeltek szép népdalokat, amiket meg is könnyezett azon a hétvégén az oklándi közönség. Oklándon június 8-án volt az I. Homoródmenti Kórustalálkozó, amely sok szép élménnyel, zenei szépséggel gazdagított, nemcsak a férfikórus, hanem az asszonykórus tagjait is, mert mind a kettő szerepelt ott Lázár Béla zenetanár irányításával. Rajtukon kívül szerepelt még almási, oklándi, szentpáli és egy magyarországi kórus is.

Az öregek kórusa tagjai közül ez a pár év alatt voltak, akik eltávoztak az élők soraiból, mások kimaradtak, de hála Istennek fiatal emberek újonnan beálltak, s így nem fogyott a létszám. Fellépéseik voltak itthon falunapokon, húshagyókedden, a Kákvirág keretén belül énekeltek szép katonadalokat (nekem ezek tetszenek a legjobban). Külföldön is jártak, pár évvel ezelőtt Budakalászon. Énekeik többnyire népdalok, de vannak humoros dalok, katonadalok és hazafias dalok is. Feltettük a kérdést, nem lehetne-e egy vegyes kórust alapítani, de a többség elveti az ötletet, úgy a férfi, mint az asszonykórus részéről. A közös éneklés marad március 15-e, amikor szívből, lélekből énekeljük a "Gábor Áron rézagyúját" stb.

Célok fennmaradni, megmaradni, énekelni, továbbadni. Adja a jó Isten, énekeikkel, jó kedvükkel még

sokáig szórakoztassák a lövétei közönséget, és nem csak. Egészséget, kitartást, sok szép dalt és még új tagokat kívánunk nekik.

"Sej, Lövete nem jó helyt van,
A temető nagy dombon van,
Körös-körül fa ültetve,
Rászállott egy bús gerlice.
Ha én bús gerlice volnék,
Babám ablakára szállnék,
Ott is mindig csak azt turbékolnám,
Aluszol-e régi babám."

Fazakas Ágnes

Lövétén azért mégis más...

Az ember, ha elutazik egy idegen, számára ismeretlen tájra, mindig hazavágyik szülőföldjére. Hazavágyik, mert itt vannak a gyökerei, barátai, ismerősei, akikhez nagyon ragaszkodik. Mi is így vagyunk, kákvirágosok... itthon otthon vagyunk.

2013. június 16-án, vasárnap délután végre mi is felléphettünk a számunkra már ismerős lövétei színpadon. Megmutathattuk a sok munka gyümölcsét. Valahogy ezt a szereplést jobban vártuk, mint bármilyen hatalmas fellépést... valahogy ezen a szereplésen jobban izgultunk, jobban törekedtünk arra, hogy kihozzuk magunkból a legjobbakat. Leírhatatlan érzés, amikor annyi kisgyermek közül mi kezdhettük és mi fejezhettük be "nagyokul" ezt a kellemes vasárnap-i műsort. Fellépve a színpadra a lámpaláz máris eltűnt, amikor megláttuk mosolygós szüleinket, nagyszüleinket, a legkisebb táncosokat, akik csillogó szemmel figyeltek minket. És bevallhatjuk, hogy a "mi" színpadunkon, a lövétei kultúrotthonban a legjobb érzés táncolni, itt érezzük a legfelszabadultabbnak magunkat, és a hatalmas tapsok is itt esnek a legjobban. Wass Albert szavaival élve: "Ne mondjátok, hogy keressek magamnak máshol helyet a világban, mert nincsen ennek a világnak helye, ami az enyém volna, azon az egyen kívül..."

Minket követtek a legapróbb táncosok egészen a nyolcadikosokig. Csak mosoly volt az arcunkon, amikor láttuk, hogy mennyi sok akarni vágyó, tehetséges kisgyermek van. Reménykedünk, hogy a későbbiekben növekedik ez a létszám, és hogy egyszer ők is "nagyoknak" vallhatják magukat. Arra biztatjuk őket, hogy sose adják fel, mindig határozottan álljanak ki táncolni, énekelni, legyenek ők is büszkék arra, hogy lövéteiek, és hogy a Kákvirág tagjai lehetnek, mert "Egy élet a tánc, melyben lélek a dal".

Befejezésként, de nem utolsósorban köszönjük a sok tapsot, a sok támogatást a szülőknek és legfőképpen Ernő bácsinak, a zenészeinknek, akiknek nem mindig könnyű mellettünk és a legapróbbak mellett sem!

András Andrea